Ciclul de viață al leadershipului

On Ianuarie 24, 2013

Încearcă să surprinzi esența mai adâncă a ceea ce reprezinți într-o structură de caracter particulară, încât să poți scoate la iveală piesele care formează puzzle-ul excepționalității tale.

Vă rog să citiți cu atenție povestea următoare, ca și când ar fi povestea voastră de viață din care își trage seva istoria devenirii voastră ca om de mare caracter. Pentru a scăpa de orice grea interpretare (sau decodificare) pe care o poate furniza înțelesul acestei povestiri, a cărui protagonist este cuprins între artă și utlitate, trebuie să ținem seama de izolarea factorilor "viciu" sau "moft" pe care adesea suntem tentați să le asociem cu eșecul.

Povestea spune că ar fi existat odată un muzeu cu o podea din plăci de marmură, ce avea o statuie imensă în mijlocul culoarului, tot din marmură. Oameni din toată lumea veneau la acel muzeu doar ca să admire acea minunată statuie. Dar într-o noapte, una din plăcile de marmură a început să vorbească cu statuia de marmură.

Placa de marmură: "Nu este corect, pur și simplu nu este corect ! De ce toată lumea de pe glob vine aici și mă calcă în picioare doar ca să te admire pe tine? Nu e corect ! "

Statuia de marmură răspunse: "Draga mea, îți aduci aminte că provenim din exact aceeași carieră?"

Placa de marmură: "Desigur, de aia simt că este incorect. Provenim din aceeași carieră și totuși beneficiem de un tratament total diferit acum. Nu e corect ! " și a început să plângă.

Statuia de marmură: "Îți mai amintești ziua în care Creatorul a încercat să lucreze la tine, dar tu ai opus rezistență?"

Placa de marmură: "Da, desigur. Îl urăsc pe tipul ală. Cum a putut să pună uneltele alea pe mine? M-a durut foarte tare."

Statuia de marmură: "Așa e. Nu a putut să lucreze deloc la tine, deoarece ai opus rezistență".

Placa de marmură: "Şi ce-i cu asta?"

Statuia de marmură: "Atunci când Creatorul a decis să renunțe a lucra la tine, și să lucreze la mine, am știut imediat că voi fi diferită în final. Nu am opus rezistență, ci am îndurat uneltele multă vreme, numai ca să mă modeleze".

Placa de marmură: "mmmm".

Statuia de marmură: "Draga mea, există un preț pentru orice în viață. Dacă tu ai decis să renunți la jumătatea drumului, nu îi poți acuza pe cei care te calcă în picioare."

Leadership: Poți să-ți dezvolți tendința de a fi diferit de ceilalți oameni astfel încât

experiența care te consacră drept "celebritate" să poată face față dăltuirii și modelarii unei opere de artă valoroase?

Sarcina de a determina mărimea potrivită unei anumite virtuți și plasarea unei noi lucrări de artă în centrul unei filosofii de viață bine ticluite, poate uneori să pară descurajantă în cazul unui om care nu se știe creator sau artist. Prin virtuți înțelegându-se acele fundamente ale caracterului care determină, în mare măsură, formarea unei personalități echilibrate, vom putea să punem mai ușor în lumină înclinația omului spre succes și celebritate.

Nu ne putem referi la un om oarecare așa cum ne-am referi la un artist, căutând în fond anumite trăsături excepționale, decât dacă facem din acel om un slujitor al lui Dumnezeu (sau o unealtă a providenței) menit să-și extindă libertatea de manifestare într-un cadru restrâns de receptare a harului divin, mai exact în urma unei experiențe de viață dure, dar educative.

Când ne gândim la om ca la un artist, trebuie să avem în vedere modul în care el este dispus să se raporteze la Dumnezeu, fiindcă ceea ce face dintr-un om un microcosmos, măsura tuturor lucrurilor și imaginea lui Dumnezeu, depinde de felul cum își cristalizează în minte și în suflet înțelepciunea faptelor, fără a-și așeza convingerile în teorii.

A-l cunoaște pe Dumnezeu, înseamnă să te cunoști pe tine atunci când ești supus probei de caracter, fără să aperi o stare de fapt care exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit.

Iată deci, că nevoia de a înțelege pe deplin mesajul "Statuii din marmură", are ca prin considerent nevoia de a crede în Dumnezeu și de a răspândi înțelepciunea lui grandioasă, care are la baza proba de caracter. Nu-i vorba de durerea pe care omul trebuie să o îndure până la un anumit punct, luând contact cu voința unei intervenții divine, nu-i vorba de rezistență sau de perseverență, ci este vorba despre modalitatea în care percepi acel: *"până unde trebuie să evoluez ca să pot să-mi clădesc un caracter puternic și nobil?"*

Bine scria cineva pe o pagină web: *"Conținutul caracterului se exprimă într-o multitudine de trăsături de caracter: disciplină, stăpânirea de sine sau orientarea caracterului (capacitatea persoanei de a selecta influențele externe, naturale sau socio-culturale, și de a răspunde la ele prin reacții atitudinal comportamentale."*

Tendința de a fi diferit de ceilalți oameni depinde de modalitatea în care îți construiești caracterul cu privire la intenția lui Dumnezeu de a face din tine o operă de artă, sau măcar să te facă să-ți dai seama cum te poți înălța deasupra întregii lumi cu onoare, demnitate și mândrie.

Practic, noblețea face front comun cu "apa vie" a lui Dumnezeu, cu acea curățire a caracterului prin stăruință și consecvență, dus la un nivel de desăvârșire care va primi lauda: "Bine, rob bun". Nevoia de a înțelege pe deplin pe Dumnezeu reiese din seria demersurilor tale de a trăi mai presus de înfrângere.

Leadershipul vizează îndeplinirea idealului de "A Servi Mai Presus de Sine" prin adoptarea unei formule de luciditate profundă de care se folosește omul de mare caracter pentru a-și egala însușirile sale cu cele ale Creatorului: "Privește tot timpul la puterea lui Dumnezeu și vei uita de slăbiciunile tale."

Ciclului de viață al leadershipului se desfășoară din momentul în care îți dai seama că de unul singur nu-ți poți să te ridici mai presus de tine, la nivel de "Operă de artă", iar unica ta șansă este să-ți pui la încercare credința care crede că Dumnezeu există și că El este Unul

Care răsplătește.

* Notă: The Marble Statue

Source: https://neculaifantanaru.com/ciclul-de-viata-al-leadershipului.html